ഒ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவ பூசைத் திரட்டு.

திருவாவடுதுறையாதீனம் 1952. ച

சிவமயம். திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத் திரட்டு.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்து இருபத்தொன்ருவது குருமஹாசக்கிதானம் ஸ்ரீ.-ல.ஸ்ரீ சு*ப்பிரமணியதேசிக்சுவாமிகள்* கட்டளேயிட்டருளியபடி

> அவ்வாதீன வித்துவான் த. ச. மீளுட்சிசுந்தரம் பிள்ளேயால் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இருபத்தொன்ளுவது குருமஹாசக்கிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிககூவாமிகள்

முகவுரை.

இந்தச் சிவபூசைத்திரட்டு சைவமெய்யன்பர்கள் பாராயணத் தின்பொருட்டு வெளியிடப்பெறுகிறது. சிவாகமவீதிவழாமல் ஆசா ரியர்பால் சிவதீட்சை சிவபூசைகளே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வீடாமல் பூசைசெய்யக்கடவர்.

இதனத்திரட்டி அருளியவர்கள் இத்திருவாவடுதுறை ஆதீனத் துப் பெரியோர் என அம்மட்டில்தான் இப்போது தெரிகிறது. இதன் காகிதக் கையெழுத்துப் பிரதியோன்று ஆதீனப் புத்தக சாலேயில் கிடைத்தது. 50-60 ஆண்டுகட்குமுன் எழுதப்பட்டு உள்ளது அது. பீன்பு அச்சிட்ட புத்தகம் ஒன்று பீழை மனிந்த தாகக் கிடைத்தது. அவைகளேப் பரிசோதித்தபொழுது அச்சிட்ட வர் சீரங்கம், மீணுட்சிசுந்தரம் பிள்ளே எனவும், அவர் மதுரை-ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் ஆதீனவித்துவான் சுப்பிரமணிய பீள்ளே மாணவர் எனவும் அறிக்தேன். அக்த **ஸ்ரீ சுப்பிரமணி**ய பிள்ளே என்பவர் மதுரை - இராமசாமிப் பிள்ளேயவர்கள் மாணவர் எனவும், தமது ஆசிரியர்போலவே கைட்டிகப் பிரமச்சரிய ஒழுக்கம் குன்றுதவர் எனவும், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களே ஐயம்திரிபறக் கற்றுத்தேர்ந்தவர் எனவும், ஸ்ரீ கந்தபரம்பரை, சூரியளுர்கோயில் ஆதீனம் குருமகாசக்கிதானம் **ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக சுவாமிகள்** பால் சிவஞானேபதேசம் முதலியன பெற்றுயர்ந்தவர் எனவும் தெரிந்துகொண்டேன். ஷெ ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர் இவ்வாதி னத்துப் பதிரைவது பட்டம் - மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பீரமணியதேசிக மூர்த்திகள் காலத்துச் சின்னப்பட்டத்தில் 13 ஆண்டுகள் எழுக் தருளியிருந்து சிவபரிபூரணராய் விளங்கும் ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகர் . பால் வடமொழி தமிழ்மோழிகளேயும் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங் களேயும் முறையாகக்கற்றுப் பின். இவ்வாதின முறைப்படி பெற்ற

சிவஞாணுபதேசத்துடன் குரியரைகோயில் மகாசந்நிதானமாக வீற்றிருந்து சிறந்தவர்கள் எனவும் வரலாற்றுமூலம் உணர்ந்தேன். ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகரும், இராமசாமிப்பிள்ளே என வழங்கும் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளேயும் மேலகரம் மகாசந்நிதானத்தின் திருவருள் பெற்றதுடன் அவர்களிடமும், மஹாவித்துவான் மீசைசிசுந்தரம் பிள்ளேயவர்களிடமும் கல்லிபயின்ற பெரியோர் என வரலாற்றுண் மையால் தெளிந்தேன். இதனே அச்சிட்டுதவுக என இவ்வாதீனத்து 21-வது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் கட்டளேயிட்டருளியபடி இத்திரட்டு வெளிவருகிறது. குற்றம் பொறுத்தருள்க.

்ருவாவடுதுறை இத் 21 10 50 - இ

சித்தாந்த சைவமணி – **த. ச. மீஞட்சிசுந்தரம் பிள்ளே,** ஆதீனவித்துவான்.

இங்ஙனம்.

சிவமயம். திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத் திரட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி<mark>நாய</mark>ரை

திருவலிவலம். திருவிராகம்—பண்—வியாழக்குறிஞ்சி. திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடிய தனுருவுமை கொளமிகுகரிய து வடிகொடு தன தடி வழிபடும்வரிடர் கடிகணப திவரவருளினன் மிகுகொடை வடிவினர்பயில்வலி வலமுறையிறையே.

ஸ்நா**னஞ்**செய்ய

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவாலங்காடு. இருத்தாண்டகம். ஒன் முவுலகளே த்த மாஞர் தாமே யூழிதோ நூழியுயர்க் தார் தாமே கின் முகியெங்கு கிமிர்க் தார் தாமே கீர்வளி தீயாகாசமாஞர் தாமே கொன் முடுங்கூற்றையுதைத் தார் தாமே கோலப்பழினையுடையார் தாமே சென் முடுதீர் த்தங்கள் எஞர் தாமே திருவாலங்காடுறையுஞ்செல்வர் தாமே.

திருமக்திரம்

அறிவாமமர்களா திப்பிரானச் செறிவானுறைபதஞ்சென் அவலங்கொண் மறிவார் வளேக்கைவருபுனற்கங்கைப் பொறியார்புனன்மூழ்கப்புண்ணியராமே. (2)

அனுட்டானஞ்செய்ய

திருஞா**ன**சம்பந்தமூர்த்திநாய**ஞ**ர்

திருவாலவாய்த் திருகீற் அப்பதிகம். பண்டகாக்தாரம்.

மந்திரமாவதாகீறு வானவர்மேலதுகீறு சுந்தாமாவதுகீறு துதிக்கப்படுவதுகீறு தந்திரமாவதுகீறு சமயத்திலுள்ளதுகீறு செத்துவர்வாயுமைபங்கண் றிருவாலவாயான்றிருகீறே. (3)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

தனி த்திருகேரிசை.

சந்திரற்சடையில்வைத்தசங்கரன்சாமவேதி அந்தரத்தமரர் பெம்மாஞனல்வெள்ளூர்தியான்றன் மந்திரகமச்சிவாயவாக நீறணியப்பெற்றுல் வெந்தறம்விணயுகோயும் வெவ்வழல்விறகிட்டன்றே. (4)

திருப்பா திரிப்புலியூர். திருவிருத்தம்.

கருவாய்க்கிடர் தன்கழலே விணயுங்கரு த் தடையேன் உருவாய்த்தெரிர்துன் றனுமம் பயின்றேனுன தருளால் திருவாய்ப்பொலியச்சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன் தருவாய்சிவக திரீ பா திரிப்புலி யூரானே.

(5)

ஜெபஞ்செய்ய

திருஞானசம்ப<mark>ந்தமுர்த்திராயனர்</mark>

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம். பண்–கௌசிகம்.

கா தலாகிக்கசிர் தகண்ணீர்மல்லி ஒதுவார் தமை என்னெறிக்குப்ப்பது வேதநான் இனு மெய்ப்பொருளாவத நா தணுமநமச்சிவாயவே.

(6)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

பலவகைத்திருத்தாண்டகம்.

தர்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார் தாரமார்புத்திரரார்தார்தாமாரே வர்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ மாயமாமிதற்கே தமகிழவேண்டாம் சிந்தையீருமக்கொன்று சொல்லக்கேண்மின் திகழ்மதியும் வாளரவுந்திளேக்குஞ்சென்னி எங்தைதயார் திருநாமகமச்சிவாய வெண்றெழுவார்க்கிருவிசும்பிவிருக்கலாமே. (7)

திருக்ல்லம். திருக்கு றுக்கொகை.

அல்லலாகவைம் பூ தங்களாட்டினும் வல்லவாறு சிவாயகமவென்று · கல்லமேவிய கா தனடிதொழ வெல்லவக்தவின்ப்பகைவீடுமே.

(8)

பூசைசெய்ய ஆரம்பிப்பதற்கு<mark>முன் தோத்தி</mark>ரஞ்செய்ய திருஞானச<mark>ம்பந்தமூர்த்திநாயளுர்</mark>

திருப்பிரமபுரம். பண்-கட்டபாடை.

தோடுடையடுச்வியன்விடையேறியோர் தூவெண்ம இசூடிக் காடுடையசுடலேப்பொடிபூ சியென் னுள்ளங்கவர்கள் வன் வீண் வை தனிலொன்றை உலிரிக திரை த் தண் மதியை த் தா ரகைகடம்மின் மிக்க எண்ண தனிலழுத்தை தயேழிசையைக்கா மன் எழிலழியவெரியுமிழ்த் தவிமையாகெற்றிக் கண்ணவ உளக்கற்கு டியில் விழுமியா கோக் கற்பகத்தைக்கண்ணூக்கண்டே இனே. (13)

சிவுனெனுமோசை. பண்டபியர்தைக்கார்தாரம்.

விரிக திர்ஞாயி றல்லர்ம தியல்லர்வே தவி கியல்லர்விண் ணுகிலனும் திரி தருவாயுவல்லர்செறி தீயுமல்லர்தெளிகீருமல்லர்தெரியில் அரி தருகண்ணியாளேயொருபாகமாகவருள் காரண த்தில்வருவார் எரியரவார மார்பரிமையாருமல்லரிமைப்பாருமல்லரிவரே. (14)

உட்பூசைசெய்ய

தனி த் திருகேரிசை.

காயமேகோயிலாகக்கடிமன மடிமையாக வாய்மையே தூய்மையாகமன மணியிலிங்கமாக கேயமேகெய்யும்பா லாலிறையலோமையவாட்டிப் பூசீன மீசனர்க்குப்போற்றவிக்காட்டினுமே. (15)

தனி த்திருக்கு அந்தொகை.

தெள்ள த்தேறி த்தெளிந்து தித்திப்பதோர் உள்ள த்தேறலமு தவொளிவெளி கள்ள த்தேன்கடியேன்கவலேக்கடல் வெள்ள த்தேனுக்கெவ்வா அவீளர்ததே. (16)

கோயிற்றிருக்கு அக்தொகை.

பண க்கை மும்ம தவே முழுரி த் தவன் கிணப்பவர் மனக்கோயிலாக்கொண்ட உன் அனத் த வேட மா அம்பலக்கூத் தணேத் திணத் தணப்பொழுதும்ம நக்துய்வையே. (17)

தனி த்திருநேரிசை.

உடம்பெனுமீனயகத்துவுள்ளமே தகளியாக மடம்படுமுணர்கெய்யட்டி உயிரெனுக்கிரிமயக்கி இடம்படுஞானத் தீயாலெரிகொளவிருக்து கோக்கில் கடம்பமர்கானே தாதைகழலமகாணலாமே. (18)

கோயிற்றிருவிருத்தம்.

முடிகொண்டமத் தமுமுக்கண்ணிடேக்குமு அவலிப்பும் துடிகொண்டகையுள்து தைந்தவெண்ணீ அஞ்சுரிகுழலாள் படிகொண்டபாகமும்பாய்புலி த்தோலுமென்பாவிகெஞ்சிற் கும்கொண்டவா தில்லயம்பலக்கூத் தன்குமைகழலே. (19)

துவாரபூசைசெய்ய கைர்

சுந்தரமூர்த்திநாயஞர்

திருப்புன்கூர். பண்—தக்கேசி.

கற் றமிழ்வல்லஞான சம்பக் தன் காவினுக்கசைய⊚ினப்போவானும்

கற்றசூதனற்சாக்கியன்சிலர்தி

கண்ணப்பன்கணம்புல்லனென்றிவர்கள் குற்றஞ்செய்யினுங்குணமெனக்கருதும்

. கொள்கைகண்டுகின்குரை கழலடைக்கேன்

பொற்றி ரண் மணிக்கமலங்கண் மலரும் பொய்கைசூழ் திருப்புன் கூருள் ரனே.

(20)

மூவெயில்செற்றஞான் அய்ச் தமூவரில் இருவர் கின்றிருக்கோயிலின்வாய் தல்

காவலாளரென்றேவியபின்ண

யொருவனீ கரிகாட<u>ா</u>ங்க

மாணே**கோக்கியோர்மாகட மகி**ழ மணிமுழாமுழக்க**வ**ருள்செய்த

ே தவதேவ்கின்றிருவடியடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

(21)

சிவோகம்பாவளே செய்ய

திருவொற்றியூர். பண்– தக்கேசி.

வழி த் தீலப்படுவான் முயல்கின் ேறன் உன் கோப்போடுலன் கோப் பாவிக்கமாட்டேன் சழி த் தீலப்பட்ட கீர த போலச் சுழல்கின் ேறன் சுழல்கின் றதென் ஞுள்ளம் கழி த் தலேப்பட்ட காய த போல வொருவன் கோல்பற்றிக்க றக றவிழுக்கை ஒழி த் து தீயருளாயின் செய்யாய் ஒற்றி யூரெ னுமுருறை உவானே. (22)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

கோயிற்றிருகேரிசை. பண்டகொல்லி.

பத்தனுய்ப்பாடமாட்டேன் பாமனேபாமயோகீ எத்தினுற்பத்திசெய்கேனென்னே ஃயிகழவேண்டா முத்தனேமுதல்வா தில்லேயம்பலத்தாடுகின்ற அத்தாவுன்னடல்காண்பானடியனேன்வந்தவாறே.

(23)

திரவியசுத்தி செய்ய கின் றதிருத்தாண்டகம்.

ஆவாகியாவினிலே த் து மாகிய றி வாகிய முலாகியவியுமாகி காவாகிகாவுக்கோருமையுமாகிகா தனுப்வே தத்தினுள்ளோனுகிப் பூ வாகிப்பூ வுக்கோர்காற்றமாகிப்புக்கு எால்வாசமாய்கின் முனுகித் தேவாகித்தேவர்மு தலுமாகிச்செழுஞ்சுட சாய்சென்றமுக [ணின்றவாறே. (24)

மந்திரசுத்திசெய்ய

புள்ளிருக்குவேளூர். திருத்தாண்டகம். பேராயிரம்பாவிவாகு ரேத்தும் பெம்மாஜுப்பிரிவிலாவடியார்க்கென் மும் வாரா தசெல்வம்வருவிப்பானே மக்திரமுக் தக்திரமுமருக் து மாகி த் தீ ராகோய்தீர் த் தருள வல்லான் றன் ஜன த் திரிபுரங்கடியெழத் திண்சில கைக்கொண்ட போரானப்புள்ளிருக்கு வேளூரா ஜேப் போற்ரு தேயாற் றகாள்போக்கினே னே. (25)

பெட்டகக்கோயில் திறக்க

திருமறைக்காடு. திருக்கு றக்கொகை.

பண்ணினேர் மொழியாளுமைபங்கரோ மண்ணிஞர்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ கண்ணிஞ்லுமைக்காணக்க தவினே த் திண்ணமாக த்தி றந்தருள் செய்ம்மினே. (26)

பெட்டகக்கோயிலினின்றும் உடையவரை எழுந்தருளப்பண்ண

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர். திருத்தாண்டகம்.

ஆண்டாணயடியேணயாளாக்கொண்டு

அடியோடுமுடியயன் மாலறியாவண் ணம் நீண்டாளே செடுங்கள மாநக ரான் றன் ஜே

கேமிவான்படையானீ ளூவோளுகம் கீண்டா?னக்கே தாரமேவிணுக்

கேடிலியைக்கிளர்பொறிவாள ரவோடென்பு பூண்டா2னப்புள்ளிருக்குவேளு ரா2னப் போற்றுதேயாற்றகாள்போக்கினேனே. (27)

ஸ்நானவேதிகையில் உடையவரை யெழுந்தருளச் செய்தபின் சொல்ல.

கடுவாய்க்கலை த்திருப்புத்தார். திருக்கு ஹக்தொகை. பக்தபாசமறுத்தென்னோட்கொண்ட மைக்தின மணவாள கோமா மலாக் கர் தகீர்க்கடுவாய்க்கரை த்தென்புத்தூர் எக்கை தமீ சீணக்கண்டினி தாயிற்றே.

(28)

இலிங்கசுத்தி செய்ய நின் றதிருத்தாண்டகம்.

இரு விலரும் த் தீ யாகி கீரு மாகி இயமான குயெ சி யுங்காற் அமாகி அரு கிலேய திங்களாய் ஞாயிரு கி ஆகா சமாயட்டமூர் த் தியாகிப் பேரு கலமுங்கு ற் மமும்பெண் ணுமா ணும் பி றருருவுக் தம்முருவுக் தாமேயாகி கெரு கலேயாயின் ரு கொளேயாகி கிமிர்புன் சடையடிகணின் றவாறே.

(29)

அஷ்டபுஷ்பஞ்சாத்த

திருமறைக்காடு. திருக்கு அக்கொகை.

அட்ட மாமலாசூடிய இம்பொடு வட்டப்புன் சடை மாமறைக்காடரோ நட்ட மாடியு கான் மறைபாடியும் இட்ட மாகவிருக்கு மிடமிதே .

(30)

தூபதீபம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயஞர்

திருச்சண்பைக்கர். திருவிராகம். பண்–சாதாரி.

எத்தமது சிக்தைபிரியா தபெருமானெ னவிறைஞ்சியிமையோர் வந்து து திசெய்யவளர் தூபமொடு தீபமலிவாய்மைய தஞல் அந்தியமர்சந்திபலவர்ச் சீணகள் செய்யவமர்கின் றவழகன் சந்தமலி குத்தளகன் மாதிலெருமேவுபதி சண்பைகசோ. (31)

எண்ணெய்க்காப்பு

கோயில். பண்–கார்தாரபஞ்சமம்.

ஆடி ஞய்க றுகெய்யொடுபால் தயிர் அந் தணர்பிரியா தசி ற் றம்பலம் காடி ஞயிடமாக றங்கொன்றை சயர் தவனே பாடி ஞய்மறையோடுபல் கீ தமும்பல் சடைப்பனி கால் கதிர் [வெண்முங்

[வெண்டிங்கள்

சூடியைருளாய்சுருங்கவெமதொல்விணேயே.

(32)

நெல்லிக்காப்பு

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருநீலக்குடி. திருக்கு அந்தொகை.

செய்யமேனியன்றேணுபால் தயிர் நெய்ய தாடியகீலக்குடியான் மையலாய்ம றவா மன த்தார்க்கெலாங் கையில் ஆமலகக்கனியொக்குமே.

(33)

பஞ்சகவ்விய அபிஷேகம் பாவநாசத்திருக்கு அக்தொகை.

பாவமும்பழிபற்ற றவேண்டுவீர் ஆவீஸேஞ்சுகர் தாடுமவன்கழல் மேவராய்மிகவும்மகிழ்ச் தள்குமின் காவலாளன்கலர் தருள்செய்யுமே.

(34)

பஞ்சாமிர்த அபிஷேகம்

திருஞானசம்பக்தமூர்த்திகாயனர்

திருச்செங்காட்டங்குடி. பண் - பழர்தக்கராகம்.

பாலினுன அநெய்யா ந்பழத்தினுற்பயின்ருட்டி தூவிஞன்மண மாஸ்கொணர்க் தடியார்புரிக்தேத்தச் சேவிஞர்வயல்புடை சூழ்செங்காட்டங்குடிய தனுள் காலினுற்கூற் அதைத் தான்கண பதீச் சரத்தானே. (35)

நெய்ய**பிஷேகம்**

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருப்புகலூர். திருத்தாண்டகம்.

செய்யாடி நின் மலனே நீலகண்டா
நிறைவுடையாய்மறைவல்லாய் நீ தியானே
மையாடுகண் மடவாள் பாகத் தானே
மான் ரே துடையாய்மகிழ்ந் து நின் ரூய்
கொய்யாடுகூலிளங்கொன்றைமாலே
கொண்டடியேளுனிட்டுக் கூறி நின் நூ
போய்யா தசேவடிக்கேபோது கின் மேன்
டம்புகலூர்மேலியபுண்ணியனே.

பாலபிஷேகம்

திருவெண்காடு. திருக்கு றக்கொகை.

பாஃயாடுவர்பன் மறையோ தவர் சேஸ்யாடியகண் ணுமைபங்கஞர் வேஸ்யார்விடமுண்டவெண்காடர்க்கு மாஸ்யாவ த மாண்டவரங்கமே.

(37)

(36)

தமிரபிஷேகம்

சுந்தரமூர்த்திநாயஞர்

திருவோணகாக்தன் றளி. பண்-இந்தனம்.

கெய்யும்பா லுக் தயிருங்கொண்டு வித் த்ல்பூ சீண செய்ய லுற்ருர் கையிலொன் அங்காண மில்லேக்க மூலடி தொழு துய்யினல்லால் ஐவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்கு ழிப்பட்ட முக் தவேற்கு உய்யுமா*றுென் றரு*ளிச் செய்யீரோணகாக் தன் றளியுள்ரே. (38)

தேனபிஷேகம்

திருவாவடிதுஷறை. பண்-தக்கேசி.

வானகாடனேவழித்தூ**ண மரு**ந்தே மாசிலாமணியேமறைப்பொருளே யேன மாவெயிருமையுமெலும்பு மீடு தாங்கியமார்புடையானே தேனெய்பால் தயிராட்டுகர் தானே தேவனே திருவாவடு தறையுள் ஆணேயேயெனேயஞ்சவேண் றருனா யாபெனக்கு றவமரர்கனே தே.

(39)

கருப்பஞ்சாறபிஷேகம்

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவீழிமிழலே. திருத்தாண்டகம்.

ஆலேப்படுகரும்பின் சா முபோல அண்ணிக்கு மஞ்செழுத் திரைமத் தான் காண் சிலமுடையடியார்கிக்கை தயான் காண் திரிபு மூன்றெரிபடுத் தசிலேயினுன் காண் பாலிஹெடு தயிர்க மூகெய்யாடினுன் காண் பண்டாங்கவேடன் காண்பலிதேர்வான் காண் வேலேவிடமுண்டமிடற்றினுன் காண் விண்ணிழி தண் வீழிமிழலேயானே. (40)

பல்கனிச்சாறபிஷேகம்

திருவிடைமெருதார். திருக்குறாக் கொடைக கணியினுங்கட்டிபட்டகரும்பினும் பணிமலர்க்குழற்பாலைகல்லாரினுக் தனிமுடிகவித்தாளுமாசினும் இனியன்றன்னடைத்தார்க்கிடைமருதேனே. (41)

இளநீரபிஷேகம்

திருவீழிவிழ‰-திருத்தாண்டகம்.

கெய்யிஞ்டுபாலிள நீராடி ஞன்கா ணி **த்தன் மண வாளனென நிற்கின்** முன்காண் கையின் மழுவாளொடுமானே த் தினைகாண் காலனுயிர்காலாற்கழிவித் தான்காண் செய்ய திருமேணிவெண்ணீற்றினுன்காண் செஞ்சடைமேல்வெண்ம தியஞ்சேர்த் தினைகாண் வெய்யகனல்வினாயாட்டாடினன்காண் வீண்ணிழி தண்வீழிமிழிலயானே. (42)

சந்தனக்குழம்பபிஷேகம் தனி த்திருகேரிசை.

தொண்டனேன்பட்டதென்னே தாயகாவிரியினன்னீர் கொண்டிருக்கோ தியாட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி இண்டைகொண்டே றகோக்கியீ சூனமெம்பிராடுனக் கண்டுமேக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே. (43)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி<u>நாய</u>னூர்

திருக்கானப்பேர். பண்-கொல்லி.

வாவிவாய்த் தங்கிய நுண்சிறைவண்டினம் காவிவாய்ப்பண்டெசியுங்கானப்போண்ணலே நாவிவாய்ச் சார்து ளும்பூ அளுஞானகீர் தாவிவாய்ப்பெய்து கின் முட்டுவார்தொண்டரே. (44)

தூபம்

திருச்செங்காட்டங்குடி. பண்-பழந்தக்கராகம்.

தொங்கலுந்கமழ்சாந்து மகிற்புகையுந்தொண்டர்கொண் டங்கையாற்று முழுதேத் தவருச்சுனற்கன் றருள்செய்தான் செங்கயல்பாய்வயலுடித் தசெங்காட்டங்குடிய தனுட் கங்கைசேர்வார்சடையான்கணபதிச்சாத்தானே. (45)

சுத்தஜல் அபிஷேகம்

திருவிடைமருதூர். பண்-தக்கராகம்.

தடங்கொண்டதோர் தாமரைப்பொன் முடி தன்மேற் குடங்கொண்டடியார்குளிர் கீர்சு மசுதாட்டப் படக்கொண்டதோர்பாம்பரையார்த்தபாமன் இடங்கொண்டிருந்தான் றனிடைமரு தீதோ. (46)

உடையவரைப் பீடத்திலெழுந்தருளப்பண்ண திருப்புள்ளிருக்கு இவளுர். பண்டசேகாமாம். கள்ளார்த் தபூக்கொன்றைமதமத் தங்க இர்ம இயம்

கள்ளார் தழுவைகள் வைறம் தம் ததங்க தாம் தம்ம உள்ளார்க் தச்டைமுடியெம்பெருமானுருறையுமிடம் தன்னாயசம்பா திசடாயென்பார் தாமிருவர் புன்னாஞர்க்கரையனிடம்புள்ளிருக்குவேளுரே. (47)

ஆவாகனஞ்செய்ய

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

சித் தத்தொகைக் திருக்கு <u>அ</u>க்தொகை

அண்டமாளிருளுடுகடந்தப்பர் உண்டுபோலுமோமொண்குடாச்சுடர் கண்டிங்காரறி வாரமி வாரெலாம் வெண்டிங்கட்கண்ணிவே தியனென்பரே. (48)

திரு இன்னம்பர். திருக்கு அக்தெரகை

என்னிலாருமெனக்கினியாரில்லே என்னி அம்மினியாஞெருவன் னுளன் என்னுளேயுயிர்ப்பாய்ப்பு நம்போக்குபுக் கென்னுனே நிற்குமின்னம்பரீசனே.

(49)

சிவ தருமோத் தாம்—பரிகாரவியல்—89-ம் திருவிருத்தம்.

உச்சிமுகமீசானமொளிதெளியப்பளிக்கே

உத்தாபூருவ திசையைகோக்கியு முமுகர்தே நிச்சயித்தமுகத்தின் கீழ்ப்பூர்வ திசைகோக்கி நிகழுமுகர்தற்புருடங்கோங்கலர்போனி றமே அச்சு றுத்த மகோரமுகம் றக்கரி துகராளம் அவிழ் தாடிவலத்தோளிற்றென்னேக்கியமருஞ் செச்சையிறத்தெரிவைமுகமிடம்தோண்மேல்வாமஞ் சிறுபுறத்தின் முகஞ்சத்தியோசாதக் திகழ்வால். (50)

அர்க்கியங்கொடுக்க திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாய்ஞர்

திருகனிபள்ளி. பண்-பியக்கைக்காக்தாரம்.

தோடொருகா ததை பொருகா திலங்கு சுரிசங்குகின் அபுரளக் காடிடமாககின் அகனலாடுமெக்கையிடமாயகா தனகர் தான் வீடுடனெய் துவார்கள்வி தியென் அசென் அவெறி நீர்தெளிப்பவிரலா ஞடுடதைதெய்மையொலிவேள்ள மாருகனிபள்ளிபோலு சமர்காள்.

கோவணம்பாவளேசாத்த

திருக்கொள்ளிக்காடு. பண்—காந்தாரபஞ்சமம், பாவணமேவுசொன்மாலேயிற்பல நாவணங்கொள்கையினவின் றசெய்கையர் ஆவணங்கொண்டெமையாள்வராயினும் கோவணங்கொள்கையர்கொள்ளிக்காடரே. (52)

கீள்பாவளேசாத்த

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருப்பராய்த்துறை—திருக்குறுக்கொகை

பட்டகெற்றியர்பான் மதிக்கேற்றினர் கட்டமாடுவர்கள்ளிருளே மமுஞ் கிட்டஞர்தென் பராய்த் துறைச்செல்வஞர் இட்டமாயிருப்பாரை மறிவரே.

53

பரிவட்டஞ்சாத்த

திருப்பருப்ப தம். திருகேரிசை.

கட்டிட்ட த‰கையேச்திக்கனலெரியாடிச்சீறிச் சுட்டிட்ட தீறுபூசிச்சுடுபிணக்காடராகி விட்டிட்டவேட்கையார்க்குவேறிருந்தருள்கள்செய்து பட்டிட்டவுடையராகிப்பருப்பதகோக்கினரே. (54)

சந்தனஞ்சாத்த

திருக்கீழ்வேனர். திருத்தாண்டகம்.

ஆளான வடியவர்கட்கன் பண் நன்ன ஆனஞ்சமாடியை கானபயம்புக்க தாளான த் தன் தெப்பாரில்லா தானேச் சீந் தன் முங்குங்கு ம**முஞ்**சாக் தந்தோய்க் த தோளான த்தோளா தமுத்தொப்பான த் தாவெளுத் தகோவண த்தையமையிலார் த் த கோரின் க்கீழ்வேளுராளுக்கோவைக் சேடிலியை மாடுமவர்கே டிலாரே

(55)

திருவாபர**ண**ஞ்சாத்த

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

திருக்கைச்சினம். பண்-சீகாமாம்.

மங்கையோர்க_ றடையான் மன் னுமறைபயின் ருன் அங்கையோர்வெண்ட ஃயாஞடாவம்பூண்டுகர் தான் திங்களொடுபாம்பணிக் தசோர் திருமுடி மேல் கங்கையிஞன்மேவியுறைகோயில்கைச்சினமே. ((

(56)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

தனித்திருத்தாண்டகம்.

கின்னுவார்பி pரின்றி ஃயேயானுப் கினேப்பார்கண்மனத் தக்கோர்வி த்த மானுப் மன்னஞய்மன்னவர்க்கோரமு தமானுப் மறைகான்குமானுபா றங்கமானுப் பொன்னுைய்மணியாளுய்போகமாகுய் பூமிமேற்புகழ்தக்கபொருளேயுன்?ன என்னுலைப் என்னுை யென்னினல்லால் ஏழையேமென்னசொல்லியேத்துகேனே. (57)

பூணூல்சாத்த

திருஞானசம்ப**ந்தமூர்த்தி**நாயஞர்

திருகணு. பண்கார்தாரம்.

முத்தேர்ககையாளிடமாகத் தன் மார்பில்வெண்ணூல்பூண்டு தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத் தாரிடம்போ லுஞ்சோஸ்சூழ்ந்த அத்தேனனியுண்களியாலிசை மூர லவாலத் தம்பி தெத்தேயென முரலக்கேட்டார்விண கெடுக்குந்திருகணுவே. (58)

புஷ்பாஞ்சலி

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவையாறு. திருவிருத்தம்.

கின்போலமார்கணீண்முடிசாய்த்துகிமிர்த்துகுத்த பைப்போ துழக்கிப்பவளர் தழைப்பனபாங்கறியா என்போலிகள் பறித்திட்ட விலயுமுகையுமெல்லாம் அம்போதெனக்கொள்ளுமையீனயா றனடித்தலமே. (59)

இண்டைசாத்த

திருஏகம்பம். பண்கோர்தாரம்.

அண்டமாயா தியாயருமறையொடைப்பூ தப் பிண்டமாயுலகுக்கொர்பெய்பொருளாப்பிஞ்ஞகஊ த் தொண்டர் தாமலர் தாவிச்சொன் மா?லபுஊ கின் ற இண்டைசேர்சடையா?னயென் மன த்தேவை த்தேனே. (60)

திருப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்த

திருப்பாரய்த்தறை. திருக்கு அக்கொகை. போது தாதொடுகொண்டுபு‱ர்துடன் தாதவிழ்சடைச்சங்கான்பாதத்துள் வாதை தீர்க்கவென் ேறத் திப்பராய்த் துறைச் சோ தியானே த்தொழுதெழுக் தூய்ம்மனே. (61)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

திருஎகம்பம். பண்-இர்தளம்.

கொச்சியேவன்னிகொன்றைம் திகூலிளம் உச்சியேபுண் தல்வேடம்விடையூர் தியான் கச்சியேகம்பமேயகறைக்கண்டனே நச்சியேதெரழுமினும்மேல்விண்கையுமே.

(62)

போகாங்கமூர்த்தி பூசைக்குத் தியானம்

சிவதருமோத்தாம். பரிகாரவியல்-91ஆம் விருத்தம்.

இருவுருவக் தெளிபளிக்கு திரிகயனம் பிறையஞ் செறிசடையர் வலக்காத்திற் றிரிகுலம் வாதங், கருதமற் ஹையகாத்திற் செப மாலே யபயங் காருணிகர்க் கீசானர்க் கவர்தமக்குக் கனிட்டர், திரு வுகுவங்கோங்கினலர் திரிகயனங்காமுன் செப்பியதே திருகாமக்தற் புருடதேவர், வரியாவு மிளம்பிறையஞ் சடைமுடியின் வைத்தார் மலரடிமை மறவாதார் வல்வினேயை மாய்ப்பார். (63)

இதுவுமது –92ஆம் விருத்தம்.

கரியவுரு வெரியசடை கபாலரிரை மாலே கபாளமுகங் கவிழ் தாடி கண்மூன்று வட்டங், காதலங்க கொருநான்குங் கட்டுரைத்த படியே காட்டினமுன் னிருநான்கு காமுமுள பென்றே, வெருவி யிட மருவலரை வெருட்டியவுக் கொத்த விக்கொகா கோரமென விளம்புபெய ருடையார், இருபதமு மொருபொழுது மறவாதே யேத்தி பெண்ணுமவ ரிடர்விணமைய மிடிப்பார்க சென்றும். (64)

இதுவுமது 93-ஆம் விருத்தம்

தேமொழியா ஞமையென்னத் திருமுகமுக்கோடுக், திலததி தற் சிறப்புமிரு எனகவிதச் செறிவும், வாமமெனுர் தேவர்க்கு வாய்த்தனவே செய்மை வடிவுமவர் காதலங்கண் ணுதிதனில் வகுப்பே, சேமவுருத் திகழ்சங்கஞ் சடாமுடியிற் பிறையுக் திரிகய கூற் காதலங்கள் செப்பியமுற் படியே, நாமமது சத்தியோ சாத மென நவின்ற காதற்கு நயந்தவுரை நிரேக்கவினே நாசம். (65)

இதுவுமத-94ஆம் விருத்தம்.

திருவுருவ மிரு தயர்க்குத் தவளமென த்தெனிக சேடித்தவுதுப் பிண த்தஞ் செப்பியமுற் படியே, திருவுருவங் கணகமெனச் சிரத்தி னுக்குத் தெனிக சேடித்த வதுப்பிணத்தஞ் செப்பியமுற் படியே, திருவுருவஞ் சிர்தார மென த்தெனிச் சிகைக்குச் சேடித்தவுதுப்ப ஊத்தஞ் செப்பியமுற் படியே, திருவுருவம் வண்டினிறங் கரான முகும் கவசஞ்சேடித்தவுதுப் பிணத்தஞ் செப்பியமுற்படியே. (66)

இதவுமது-95ஆம் விருத்தம்

ஒவ்வொன்றே திருமுகமு சேத்திரங்கட்குணரிஉடல் லொளியு மிரவிமதி யுதாசனுளே யொக்கு, மிவ்விரண்டே காதலமும் வரமபய மவையு மிவ்விரண்டே விழியுமென வெண்ணிடுக வெழிலார், செவ் வாத்தர் திருவருவங் காதலமீ மார்தர் திருமயன மொருமூன் முஞ்சினர்த்த குரலு, மிவ்வகையெல் லாமுடைய ரத்திரரென்றியம்பு மிவரடியை பிருதயத்தி னிருத்தினிட ரிலேயே. (67)

நிவேத<u>ன</u>ம் செய்ய

சுந்தரமூர்த்திநாயஞர்

திருஎகம்பம். பண்- தக்கேகி.

ஆலக் தானுகக் தமு துசெய் தாவோ யா தியையமார்தொழு தேத்தும் சீலக் தான்பெரி தும்முடையானே ச் சிந்திப்பாரவர்சிக்கை தயுளரின ஏலவார்கு மலாளுமைகள்கை யென் றமே த்திவழிபடப்பெற்ற காலகாலினுக்கம்பனெம்மானேக் காணக்கண்ணடியேன்பெற் றவாறே.

(68)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

திருஏகம்பம். **திருவிருக்குக்கு pai** – கொல்லி.

கலியார்கச்சு--மலியேகம்பம் பலியாற்போற்ற-கலியாவிணயே. (69)

அடைக்காய்

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருப்பு**றம்பயம். திருத்தா**ண்டகம்.

ஆகா த**கஞ்சுண்டவ**த் திவண்ணர்

ஐக் த*ஃபை மா சுண*க்கொண்டப்பொற்றேண் மேல்

ஏகாசமாவிட்டோடொ**ன்** 7ேறர் திவர்க்

தடு இருவேபலியென்றுர்க்கில்லேபுக்கேன் பாகே தங்கொள்ளார்பலியுங்கொள்ளார்

பாவியேண்கண்ணூளேபற்றிகோக்கிப்

போகா தவேடத் தர்பூ தஞ்சூழப்

புறம்பயகம்மூரென் றபோயினுரே.

(70)

து பம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகாயஞர்

திருக்கழிப்பா‰. பண்-கௌசிகம்.

வெக் தகுங்கிலியப்புகைவிம்மவே கர் தகின் இலவுங்கழிப்பா ஃயார் அக் தமும்மளவும்மறியா ததோர் சக் தமாவவர்மேவியசாக் தமே.

(71)

தீபம்

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவையாறு. திருத்தாண்டகம்.

எல்லாவுலகமுமானுய்ஃயே யேகம்பமேலியிருக்தாய்ஃயே

விட்டொன்றேக்திவக் என்றும்பாடம்.

கல்லாரைகன்மையறி வாய்ஃயே ஞான ச் சுடர்விள க்காய்கின் ருய்ஃயே பொல்லாவினே கள அப்பாய்ஃயே புகழ்ச்சேவடியென் மேல்வை த் தாய்ஃயே செல்வாயசெல்வக் தருவாய்ஃயே திருவையா றகலா தசெம்பொற்சோ இ.

(72)

திருமறைக்காடு. திருத்தாண்டகம். தூண்டுகுடானேயசோ நிகண்டாய். தொல்லமார்குளாமணி தான்கண்டாய் காண்டற்கரியகடவுள்கண்டாய் கரு துவார்க்காற்றவெளியான்கண்டாய் வேண்டுவார்வேண்டுவதே தபீவான்கண்டாய் மெய்ர்கெறிகண்டாய்விர தமெல்லாம் மாண்டமனத்தார்மனத்தான்கண்டாய் மறைக்காட்டுறையுமணுள்ள்ருனே.

(73)

திருநீறுசாத்த

திருவாரூர். பண்–காக்தாரம்.

ீ அமெய்பூ சவல்லா னுகினப்பவர்கெஞ்ச த் துளானும் ஏ அகர்தே றவல்லானுமெரிபுடைமேனியினுனும் நா அகார்தையினுறுநான் மறைக்கண்டத் தினுனும் ஆ அசடைக்கார் தானுமாரூர மர்ச் தவம்மானே.

(74)

தர்ப்பணக்தெரிசிப்பிக்க

திருவாரூர். திருவிருத்தம்.

பூம்படி மக்கலம்பொற்படி மக்கலமென்றிவற்ளுல் ஆம்படி மக்கலமாகி லுமாரூரினி தமர்ந்தார் தாம்படி மக்கலம்வேண்டுவரே ற்றமிழ்மாஃகளால் நாம்படி மக்கலஞ்செய்து தொழுதுய்மட நெஞ்சமே.

(75)

• தர்ப்பண மென்பது கண்ணுடி.

ஜெபம்பண்ணினபின்பு அர்க்கியங்கொடுக்க சுந்தரமூர்த்திநாயஞர்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி. பண்–பழம்பஞ்சுரம்.

இட்டனும்மடியேத்து வாரிகழ்ந்திட்ட நாண் மறந்திட்ட நாள் கெட்ட நாளிவையென் றலாற்கருதேன் கிளர்புன ற்காவிரி வட்டவாசிகைகொண்ட டிதொழுதேத்த பாண்டிக்கொடுமுடி நட்டவாவுண நான் மறீக்கினுஞ்சொல் அநாரு மச்சிவாயவே. (76)

குருவர்ச்ச**ணயுள்வணக்க**ம்

திருக்கான த்தி. பண்-நட்டராகம்.

மறிசேர்கையினனே டி தமாவுரிபோர் த் தவனே குறியேபென் ஹடையகுருவேயுன்கு ந்தேவல் செய்வேன் செறியேகின் நடியார்கிணக்குக் திருக்காளத் தியுள் அறிவேயுன் ஜோயல்லால நிக்தேத் தமாட்டேனே . (77)

அருச்சண செய்ய

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

திருப்பாம்புரம். பண்-தக்கராகம்.

கொக்கி றகோடுகூவிள மத் தங்கொன்றையொடெருக்கணிசடையர் அக்கிஞெடாமைபபூண்ட ழகாகவன லதுவாடுமெம்மடிகள் மிக்கரல்வே தவேள்வியுளெங்கும்விண்ணவர்விரை மலர்தூவப் பக்கம்பல்பூ தம்பாடிடவருவார்பாம்புரகண்னகராரே. (78)

> அச்சி அபாக்கம். பண்—குறிஞ்சி. ஏ அமொன்றேறிநீ அமெய்பூசி யினங்கிளேயரிவையொடொருங்குடனுகிக் கூ அமொன்றருளிக்கொன்றையர் தாருங் குளிரிள மதியமுங்கூவிள மலரும் நா அமல்லிகையுமெருக்கொடுமுருக்கு மகிழிளவன்னியும்வைகலம்பதா

ஆறமோர்சடைமேலணிர் தவெம்மடிக எச்சி றபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. (79)

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர். பண்- சீகாமாம்.

வாசகலஞ்செய்திமையோர்கா**டோ ஐமலர்தூவ** ஈசனெம்பெருமாளுரினி தா**கவுறையுமிடம்** யோசணபோய்ப்பூக்கொணர்க்கங்கொருகாளுமொழியாமே பூசீணசெய்தினி திருத்தான்புள்ளி**ருக்குவேளு**ரே. (80)

திருமந்திரம்

அம்புயரீலங்கழுநீரணிசெய்தல் வம்பவிழ்பூகமுமா தவிமர் தாரர் தாம்பைவஞளஞ்சு ரபுன் கோலலிகை செண்பகம்பா திரிசெவ்வர் திசாத்திடே. (81)

எழுந்துகும்பிட

திருஞானசம்பக்**தமூர்த் திகாய**ரை

திருவாவூர்ப்பசுபதீச்சரம். பண்- கட்டபாடை,

குற்றம றுத்தார்குண த்தினுள்ளார்கும்பிடுவார் தமக்கன் புசெய்வார் ஒற்றைவிடையினர்கெற்றிக்கண்ணுருறைப தியாகுஞ்செறிகொள் சுற்றியவாசலின் மாதர்விழாச்சொற்கவிபாட திதானால்கப் [மாடஞ் பற்றியகையினர்வாழுமாலூர்ப்பசுபதீச்சாம்பாடுகாவே. (82)

பிரத**க்ஷிணஞ்செ**ய்ய

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவாரூர். திருத்தாண்டகம்.

ம தி தருவனெஞ்சமேயுஞ்சுபோக வழியாவ தி துகண்டாய்வானேர்க்கெல்லாம் அதிப தியேயாரமுதேயா தியென் அம் அம்மானேயாரூரெம்மையாவென் அம் து திசெய்து தன் அமலர்கொண்டு தூவிச் குழும்வலஞ்செய்து தொண்டுபாடிக் கதிர்ம திசேர்சென்னியனே காலகாலா கற்பகமேயென் சென்றேக தருநில்லே.

(83)

(85)

ஜெபித்துச்சாத்த

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்

திருபாருர். பண்- புறகீர்மை.

அக் தியுகண்பக **லு மஞ்**சப தஞ்சொல்லி முக்தியெழு<mark>ம்பழையவ</mark>ல்வி'னமூடாமுன் செக்தைபரா**மரியா த்தென்றிருவா**ரூர்புக் கெக்தைபிராணு**பையென்**றுகொலெய்துவதே. (84)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவீழியிழிமே. திருக்கு அர்தொகை.

கருவனேகருவாய்த்தெளிவார்க்கெலாம் ஒருவனேயுயிர்ப்பாயுணர்வாய்ஙின் ற திருவனே திருவீழிமிழ‰யுள் குருவனேயடியேணக்குறிக்கொளே.

ஆனர்தக்கூத்தாடல்

கோயிற்றிருகேரிசை. பண்-கொல்லி.

பார்த் திருந் தடியனே ஞன் பாவுவன் பாடியாடி மூர்த் தியேயென் பனுன் ஊமூவரின் முதல்வனென் பன் ஏத்து வாரிடர்கடீர்ப்பாய் தில் ஃச்சிற் றம்பலத்துக் கூத்தாவுன் கூத்துக்காண் பான் கூடகான் வந்தவாறே. (86)

நமஸ்காரம்பண்ணுவதற்குமுன்செய்யுக்துதி சுக்தரமூர்த்திகாயஞர்

🌃 🎺 இருப்புன்கூர். பண்- தக்கேசி.

இயக்கர்கின்ன ரர்யமெணுவருண**ர்** இயங்கு தீ வளிஞாயி அதிக்கள் மயக்கமில்புலிவான ரமாகம் வசுக்கள் வான வர் தான வசெல்லாம் அயர்ப்பொன் றின் றி நின் றிருவடிய தீன அர்ச்சித் தார்பெற மா ரருள் கண்டு திகைப்பொன் றின் றி நின் றிருவடி யடைக்தேன் செழும்பொழி ற்றிருப்புன் கூருளானே. (87)

கமஸ்காரஞ்செய்ய

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

தனி த் திருகேரிசை.

அங்க த்தைமண் ணுக்காக்கியார்வ த்தையுனக்கே தர் து பங்க த்தைப்போகமா ற்றிப்பாவி த்தேன் பா மாகின் 'கைச் சங்கொத் தமேனி ச்செல்வாசா தஞன் காயேனுன் 'கன எங்கு ற்றுயென் றபோ தாலிங்கு ற்றேனென்கண்டாயே (88)

தனித்திருக்கு அக்கொகை.

ஞான த்தா ந்ரெழுவார்சிலஞானிகள் ஞான த்தா ற்ரெழுவேனுவோகானலேன் ஞான த்தா ந்ரெழுவார்கள்தொழக்கண்டு ஞான த்தாயுவோகானுக்தொழுவனே.

(89)

வாழ்த்தவாயும்கிணக்கமடரெஞ்சுர் தாழ்க்கச்சென்னியுந்தந்த தீஸவணச் சூழ்த்தமாமலர்தாலித்து தியாதே வீழ்த்தவாவிணமேனெடுங்காலமே.

(90)

திருமருகல். திருக்கு அக்தொகை.

பெருகலாக் தவம்பேதை தைமை தீ ரலாக் திருகலாகியசிக்தை திருத்தலாம் பருகலாம்பரமாயதோரானக் தம் மருகலான டிவாழ்த் திவணங்கவே.

(91)

நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருக்கும்போது துதிக்க

திருக்கடம்பூர். திருக்கு **ற**க்டு தாகை.

பொய்தொழா துபுலியுரியோன்பணி செய்தெழரவெழுவார்பணிசெய்தெழா வைதெழாதெழுவாரவரெள்கார் கைதொழாவெழுமின்காச்கோவிலே.

(92)

தோத்திரஞ்செய்ய.

திருஞான சம்பச்தமூர்த் திநாய**ஞர்**

திருவலிவலம். பண்—பழர்தக்காரகம்.

தாயு ஃபே தந்தை நீயே சங்கானேயடியேன் ஆயு நின் பாலன் புசெய்வானு தரிக்கின் றதுள்ள ம் ஆயமாயகாயந்தன் ஹீளே வர்நின் முருன் றலொட்டார் மாயமேயென் றஞ்சு கின் றேன் வலி வலமேயவனே. (

(93)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

தனி த்திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீ யம்மை நீயையனு நீ அன் புடையமா மனுமா மியு நீ ஒப்புடையமா தருமொண் பொருளு நீ ஒரு குலமுஞ்சு ந் றமுமோ ரூரு நீ தய்ப்பன வுமுய்ப்பன வுக்தோ ந் அவாய் நீ தூண் யாயென்னெஞ்சு தேறப்பிப்பாய் நீ இப்பொன் னீ யிம்மணி நீயிம்முத் த நீ இடைவன் யே அர்ச் தசெல்வன் யே.

(94)

திருவாவடுத**ைற. திருத்தாண்டகம்.** திருவேவென்செல்வமேதேனேவானேர் செழுஞ்சுட**ோ**செழுஞ்சுடர்நற்சோதீமிக்க உருவேயென்னு நடுவெயென் னூரேனே யூனின் உள்ளமேயுள்ள த்தினுள்ளே கின் ந கருவேயென் சற்பகமேகண்ணே கண்ணிற் கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய் அருவாயவல்வினே சோயடையாவண்ணம் ஆவடு தண்டுறையுறையுமமாரே நே.

(95)

திருக்கடவூர்.திருகேரிசை.

பழியுடையாக்கை தன்னி ற்பாழுக்கே கீரிறைத்து வழியிடைவாழமாட்டேன் மாயமுக்தெளியகில்லேன் அழிவுடைத் தாயவாழ்க்கையைவரால ஸேக்கப்பட்டுக் கழியிடைத்தோணிபோன்றேன் கடவூர்வீரட்டனுரே, (96)

திருவதிகைத்திருவீரட்டானம். திருகேரிசை.

கழித்திலேன்காமவெக்கோய்காதன்மையென்னும்பாசம் ஒழித்திலேனூன்கணேக்கியுணர்வெனுமிமை திறந்து விழித்திலேன்வெளி றதோன்றவிணமெனுஞ்சரக்குக்கொண்டேன் அழித்திலேனயர்த்துப்போனேன திகைவீரட்டனீரே. (97)

திருக்கோடிகா. திருகேரிசை.

கேழல்வெண்கொம்புபூண்ட கொகொளிமார்பினுனே ஏழையேனேழையேளுகென்ன்செய்கேனெச்சை தபெம்மான் மாழையொண்கண்ணிஞர்கள் வூல தனின் மயங்குகின்றேன் கூழையே அடையசெல்லாகோடிகாவுடையகோலே. (98)

திருப்பா திரிப்புலியூர். திருவிருத்தம்.

புழுவாய்ப்பி றக்கினும்புண்ணியாவுன்ன டியென் மன த்தே வழுவா திருக்கவார் தாவேண்டுமிவ்வையக த்தே தொழுவார்க்கிரங்கியிருர் தருள் செய்பா திரிப்புலி யூர்ச் செழு சீர்ப்புன ற்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத் த

கோயிற்றிருவிருத்தம்

படைக்கலமாகவுன்றை த்தெழுத்தஞ்செனுவிற்கொண்டேன் இடைக்கலமல்லேனெழுப்பிறப்பும்முனக்காட்செய்கின்றேன் தடைக்கிலும்போகேன்றெழுதுவணங்கித்தாஃறணிக்துன் அடைக்கலங்கண்டாயணி தில்‰ச்சிற்றம்பலத்தரனே. (100)

திருவாரூர். போற்**றி** த்திருத்தாண்டகம்.

சங்கானே கின்பா தம்போ ந்றிபோ ந்றி
சதா சிவனே கின்பா தம்போ ந்றிபோ ந்றி
போங்கா வாகின் பா தம்போ ந்றிபோ ந்றி
புண்ணியனே கின்பா தம்போ ந்றிபோ ந்றி
அங்கமலத் தயனேடு மா லுங்காண
அன அருவா கின்பா தம்போ ந்றிபோ ந்றி
செங்கமலத் திருப்பா தம்போ ந்றிபோ ந்றி
தெருமூலட்டானனே போ ந்றிபோ ந்றி. (101)

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்

திருவிடைமருதூர். பண்– தக்கேசி.

கொடுக்கதிற்றிலேணெண்பொருடன்ளேக்குற்றஞ்செற்றவிவை முதலாக, விடுக்ககிற்றிலேன் வேட்கையுஞ்சினமும்வேண்டிலேம் புலனென்வசமல்ல, கடுக்கமுற்றதோர்மூப்புவர்தெய்திகமன்றமர் காகத்திடலஞ்சி, இடுக்கணுற்றனனுய்வகையருளாயிடைமருதுறை யெக்தைபிரானே. (102)

திருமழபாடி. பண்–கட்டராகம்.

பொன்ஞர்மேனியனேபுலி த்தோஃபயரைக்கசைத்து மின்ஞர்செஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்றையணிர் தவனே மன்னேமாமணியேமழபாடியுள்மாணிக்கமே அன்னேயுன்வோய்லாலினியாடை நிணக்கேனே. (103)

திருக்கட்வூர். பண்-கட்டராகம்.

மண்ணீர் நீவெளிகால்வருபூ தங்களாகிமற்றும் பெண்ணேடாணலியாய்ப்பி றவாவுருவானவனே கண்ணுரும்மணியேகடவூர் தனுள்லீ ரட்டத்தெம் அண்ணுவென்ன முதேயெனக்கார் தணே நீயலதே. (104)

திருவாவடுதறை. பண்-தக்கேசி.

ஒப்பிலாமு‰யாளொருபாகாவுத்தமாம த்தமார் தருசடையாய் முப்புரங்களே த்தீவளே த்தங்கேமூவருக்கருள்செய்யவல்லானே செப்பவானி ழற்கீழிருந்தருளுஞ்செல்வனே திருவாடுத றையுள் அப்பனேயெணயஞ்சலென் றருளாயாயெ எக்கு றவமார்களே றே.

குறைவிலாகிறைவேகுணக்குன்றேகைத்தனேகுழைக்காதடையானே, உறவிலேனுணேயன்றிமற்றடியேனெருபிழைபொறுத்தாலழிவுண்டே, கிறைவண்டார்பொழில்குழ் திருவாரூர்ச்செப்போனே திருவாடுதறையுள், அறவனேயெணயஞ்சலென்றருளாயாபெனக் குறவமார்களேறே. (106)

எட்டாக்திருமுறை திருவாசகம்

திருச்சதகம்-97.

உடையாரதனேபோற்றிகின்னலாற்பற்றுமற்றெனக்காவதொன்றினி, உடையஞேபணிபோற்றியும்பார் தம்பராபரா போற்றியா ரினுங், கடைய குயினேன் போற்றி மென்பெருங்கரூணே யாளனே போற்றியென்னேகின், அடிய சூக்கிரும் போற்றி யாதியு மக்தமாயி கும்போற்றி யப்பனே.

அடைக்கலப்பத்து-8.

மாவடு வெதிரன்ன கண்ணிபங் காரின் மலரடிக்கே கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன் பாவீடை யாடு குழல்போற் காந்த பாந்ததுள்ளம் ஆகெடு வேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (108)

குமைத்தபத்து-7.

அன்றே பென்ற ஞுவியு முடைகையைல் லாமுக் [யோ குன்றே யீனபா பென்னோபாட் கொண்ட போதே கொண்டி ஃ இன்ரு ரிடையூ மெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க ணெம் மானே என்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே விதற்குராயகமே. (109)

ஒன்பதாந்திருமுறை. கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா

திருச்சாட்டியக்குடி. பண்பஞ்சமம்.

செங்கணு போற்றி திசைமுகா போற்றி கிவபுர நகருள்வீற் நிருந்த அங்கணு போற்றி யமானே போற்றி யமார்க டுலவனே போற்றி, தங்களுன் மறைதால் சகலமுங் கற்ருர் சாட்டியக் குடி யிருந் தருளும் எங்கணு யகனே போற்றியே ழிருக்கைகையிறைவனே போற்றியே போற்றி. (110)

சேந்தஞர். திருப்பல்லாண்டு.

பாலுக்கு பாலகன்வேண்டியழு இடப்பாற்கடலீக் தபிரான் மாலுக்குச்சக்கரமன் றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லே தன்னுள் ஆலிக்குமக் தணர்வாழ்கின் றசிற் றம்பலமேயிடமாகப் பாலி த்து கட்டம்பயிலவல்லானுக்கேபல்லாண்டுகூறதுமே. (111)

பத்தாக்திருமுறை. திருமக்திரம்

போற்றுகின்றேன்புகழ்ந்த ம்புகழ்ஞான த்தை த் தேற்றுகின்றேன்கிர்தை நாயகன்சேவடி சாற்றுகின்றேன றையோசிவயோகத்தைப் போற்றுகின்றேனெம்பிரானென்று நானே. (112) பதிஞேராக்திருமுறை காரைக்காலம்மையார் அற்புதத்திருவக்தாதி-81.

> காலினயும் வென்றேல் கடுகாக்ஸ் கைகழன்றேம் மேலே யிருவினயும் வோறுத்தோக்—கோல அரண ரவிர்தழிய வெர்தீயம் பெய்தான் சாணர விர்தங்கள் சார்க்கு. (113)

ஐயடிகள்காட வர்கோன் நாயளுர் கேஷத் திரத் திருவெண்பா - 20.

> என்னெஞ்சே யுன்னே யிருத்த முடைக்கின்றேன் கன்னஞ்சய் வாயாகிற் காலத்தால்—வன்னெஞ்சேய் மாகம்பத் தானே யுரித்தானே வண்கச்சி யேகம்பத் தானே யிறைஞ்சு. (114)

சேரமான்பெருமாணுயருர் பொன்வண்ணத்தந்தாதி - 91.

கொற்றவ கேவென்றும் கோவணத்தா பென்று மாவணத்தால் நற்றவ கேவைன்று கஞ்சண்டி பேபெண்று மஞ்சமைக்கப் பெற்றவ கேவைன்றும் பீஞ்ஞக கேவைன்று மண்மதினச் செற்றவ கேவென்று சாளும் பாவுமென் சித்தினமே. (115)

பட்டினத் துப்பிள்ளேயார்

திருவெண்காடு.

பூ தமுங்காணம்பொறிகளேம்புலனும்பொருந்தியகுணங்களோர் மூன் அம், நா தமுங்கடந்தவெளியிலேகீயுநானுமாய்கிற்குநாளுளதேர வா தமுஞ்சமயபே தமுங்கடந்தமநோலயவின்பசாகரனே எ துமொன் றறியேன்யா து கீன்செயலேயிலை றவனேயே நாயகனே. யாவரேயிருந்தும்யாவரேவாழ்ந்தும்யாவரேயெமக்கு றவாயும் தேவரீ ரல்லாற்றிசைமுகமெனக்குத்திருவுளமறியவே றுளதோ பாவலாஞெருவன்செந்தமிழ்க்கிரங்கிப்பாவையாரூட‰மாற்ற ஏவலாளாகியிரவெலாமுழன் றவிறைவனேயேகநாயகனே. (117)

உண்டதேயுண்டுமுடுத்ததேயுடுத்து மடுத்தடுத்துரை த்த

தேயுமை த்தும்

கண்டதேகண்டுங்கேட்டதேகேட்டுங்கழிர்த**னக**டவுள்காளெல்லாம் விண்ட தாமரைமேலன்னம்வீ ந்றிருக்கும்விழவருவீ திவெண்காடா அண்டரேபோற்றவம்பலத்தாடுமையனேயுய்மா றருளே. (118)

பன்னிரண்டாம் திருமுறை. பெரிபுராணம்

உலகெலாமுணர்க்கோ தற்கரியவன் கிலவுலாவியஃர்மலிவேணியன் அலகில்சோ தியனம்பல த்தாடுவான் மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம்.

(119)

பெரியபுராணம்–பாயிரம்

தற்பாமாய்ப்பாபதமாய்த் தாவிலனுபூ தியதாய் அற்பு தமாயாரமு தாயானர் தகிலயவொளிப் பொற்பின தாய்ப்பிறிவில தாய்ப்பொருளாகியருளாகுஞ் சிற்பாமாமம்பாமார்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. (120)

ஓமத்துக்குப்பின் உபயகாலபூசை போகாங்கமூர்த்தி முதலியோருக்குப் பராமுகங்கொடுத்துக் கூட்டி ஜெபஞ்சாத்தினபின் துதி.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருக்கடம்பர் தறை. திருக்கு முர்தொகை.

பூமெ**ன்கோறை** தயுமையொருபாக?ன ஒமஞ்செய்*து முணர்மின் களுள்ள த் தா ற்* காமற்காய்க் தபிரான் கடம்பர் துறை ராமமே த் தகர்தீ விணராசமே.

(121)

உடையவரைப் பெட்டகக்கோயிலில் எழுந்தருளப்பண்ண

திருஎகம்பம். பண்–கார்தாரம்.

கைப்போ தமலர்தூவிக்கா தலி த் துவானூர்கள் **முப்போ** துமுடிசாய்த்**து த்தொழுகின் றமு** தல்வின அப்போ துமலர்தூவியைம்புலனுமக த் தடக்கி எப்போ துமினியாளே யென்மன த்தேவை த்தேகே.

(122)

திருஞானசம்பக்தமூர்த்தி**காய**னர்

திருக்குடவாயில். பண்-கார்தாரம்.

அடியார்க் தபைங்க ஒலுஞ்சிலம்பு மார்ப்பவங்கையில் செடியார்க் தவெண்ட ஃயொன் ே றக் தியுலகம்பலி ே தர்வீர் குடியார்க் தமாமறையோர்குலாவியேத் தங்குடவாயில் படியார்க் தகோயிலேகோயிலாகப்பயின் றீரே. (19

(123)

சண்டே**சுரபூசை**

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருக்கு அக்கை. திருகேரிகை.

தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபாமணலாற்கூப்பி அழைத்தங்கேயாவின்பாலக்கறுத்துகொண்டாட்டக்கண்டு பிழைத்ததன்முதைதாஜோப்பேருங்கொடுமழுவால்வீச்க் குழைத்ததேராமுதமீக்தார்கு அக்கைவீரட்டனுரே. (124)

பெட்டகக்கோயில்சாத்த

திருஞானசம்ப**ந்தமூர்த்**திகாய<mark>னர்</mark>

திருமறைக்காடு. பண்-இந்தளம்.

ச தாம்மறை தான் அதிசெய் தவணங்கும் ம தாம் பொழில் சூழ்மறைக்காட்டுறைமைக் தா இதான் கிறைவைத் தருள் செய்கவெனக்குன் க தவத்திருக்காப்புக்கொள்ளுங்கருத் தாலே.

(125)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூசைத்திரட்டு முற்றிற்று.

திருத்தங்கள் :—

பாடல்

. 17 வேடமாமம்பலக் கூத்தின

20 ஜீளப்போவானும்.

42 திருவீழியிழுவே.

48 சித்தத்தொகைத்திருக்கு அக்தொகை.

50 முகமிடத்தோண்மேல்.

106 திருவாவடு தறையுள்.

109 ணியுமுடலும்.

111 பாலுக்குப்பாலகன்.

114 கன்னெஞ்சேய்வாகில்.

116 СшавтшаСет.

118 யுய்யுமாறருளே.

119 பெரியபுராணம்.